

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Emisja głosu		Kod przedmiotu: D1-DSO-PP/09 D1-DOD-PP/13
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa Dyrygentura orkiestr dętych		Rok/Liczba semestrów: I-II/4
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 30
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordynator	Kierownik Zakładu Emisji Głosu	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Krzysztof Szydzisz st. wykł. Elżbieta Macierewicz dr Katarzyna Jaracz mgr Dorota Nowak	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	- przyswojenie umiejętności posługiwania się postawionym głosem co najmniej w obrębie średnicy skali i zapoznanie się z elementami składającymi się na tzw. technikę wokalną - przyswojenie podstawowych wiadomości teoretycznych w zakresie anatomii, fizjologii, fonetyki i higieny głosu i ich praktyczna realizacja - rozwijanie wrażliwości na barwę głosu - rozwijanie słuchu funkcjonalnego, niezbędnego dla skutecznego przeprowadzenia wszelkiej korekty głosu (soliści, zespoły wokalne)	
Wymagania wstępne	zdrowy narząd głosu	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Kształcenie głosu 1) Oddychanie (pokaz, wykonanie, kontrola, samokontrola) - właściwa postawa w czasie śpiewu - opanowanie prawidłowego wdechu oraz typu oddychania - uświadomienie współzależności między oddechem a wytwarzanym dźwiękiem (podparcie oddechowe) 2) Fonacja (pokaz, wykonanie, kontrola, samokontrola) - opanowanie miękkiego sposobu atakowania tonu oraz zasadniczych sposobów artykulacji muzycznej (legato, staccato, portato, portamento) - przeciwdziałanie tzw. zaciskowi gardła lub krtani przez wyrabianie właściwych w śpiewie układów żuchwy, miękkiego podniebienia i języka - wyrabianie i utrwalanie sposobu śpiewania rejestrem głowowym i prób krycia (w głosach męskich) 3) Rezonans (pokaz, wykonanie, kontrola, samokontrola) - znajdowanie i utrwalanie odczuć związanych z rezonansem - poszukiwanie i utrwalanie wysokiej a zarazem bliskiej pozycji głosu - uzyskiwanie jednolitej pozycji i barwy samogłosek (wyrównanie samogłosek) - opanowanie umiejętności śpiewania różnym stopniem natężenia dźwięku (dynamika) - poszerzanie skali 4) Artykulacja (pokaz, wykonanie, kontrola, samokontrola) - prawidłowe artykułowanie samogłosek i spółgłosek - doskonalenie mechaniki artykulacji 5) Higiena głosu i słuchu - wskazania dotyczące ostrożnego obchodzenia się z głosem Ocena jakości śpiewu i brzmienia zespołu choralnego		

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

6) - zapoznanie się z kryteriami właściwego przydziału głosu w chórze - zasady rozśpiewania - analiza wybranych utworów pod względem problematyki dotyczącej emisji głosu		
Literatura	Literatura podstawowa Vaccai N., Praktyczna metoda włoskiego śpiewu na głos niski, średni lub wysoki Bock J., O konieczności rozśpiewania chóru, W-wa 1975 Laprus L., Rozśpiewanie chóru, WDK, Legnica 1980 Łukaszewski I., Zbiorowa emisja głosu. W-wa 1970 Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie, Kraków 2003 Literatura uzupełniająca Pieśni i arie kompozytorów polskich i obcych dostosowane do potrzeb głosowych studentów (m.in. kompozycje M. Karłowicza, Z. Noskowskiego, S. Moniuszki, F. Chopina, J. Galla, W. Żeleńskiego, S. Niewiadomskiego, F. Schuberta, A. Rubinstein, J. Brahmsa, G.B. Pergolesiego, A. Caldary, B. Buonocini'ego, G. Paisiello, F. Haendla, J. Haydn'a, L. van Beethovena, G. Cacciniego, G. Carrisimi'ego, A. Scarlatti'ego. M. Glinki, R. Schumanna,	
Metody kształcenia	- wykłady problemowe i konwersatoryjne - praca indywidualna z tekstem muzycznym i dyskusja - analiza przypadków i rozwiązywanie zadań artystycznych - demonstracja reguł poprawnościowych (prowadzący)	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	ocenianie ciągłe podstawowymi kryteriami oceny kształcenia głosu powinny być: - postępy w zdobywaniu umiejętności technicznych i artystycznych - opanowanie minimum programowego - pilność i systematyczność w pracy studenta	
Forma i warunki zaliczenia	I semestr trwania przedmiotu – zaliczenie: - opanowanie minimum programowego - ocena aktywności studenta podczas ćwiczeń praktycznych II semestr trwania przedmiotu – zaliczenie: - opanowanie minimum programowego - ocena aktywności studenta podczas ćwiczeń praktycznych III semestr trwania przedmiotu – zaliczenie: - opanowanie minimum programowego - ocena aktywności studenta podczas ćwiczeń praktycznych IV semestr trwania przedmiotu – zaliczenie: - opanowanie minimum programowego - kolokwium polegające na ocenie praktycznych umiejętności rozpoznawania przyczyny problemu wokalnego - umiejętność analizy utworów pod względem problematyki wokalne	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusu